

Dosarul nr. 2rac-403/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. R. Pulbere)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malîi, A. Pahopol, A. Bostan)

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Stealz” cu privire la declararea nulității contractului, a facturilor fiscale și încasarea sumei

împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga și menținută hotărârea din 18 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 1 august 2016, lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Stealz” cu privire la declararea nulității contractului, a facturilor fiscale și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 iunie 2014, prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, SRL „MediaDelis” a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă cu lichidarea persoanei juridice.

Prin hotărârea din 4 septembrie 2014 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, a fost intentată procedura de lichidare față de SRL „MediaDelis”, în calitate de lichidator fiind numit ÎI „Buga Alexandru”, iar prin încheierea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, a fost dispusă

substituirea lichidatorului SRL „MediaDelis” - ÎI „Buga Alexandru” cu persoana fizică Alexandru Buga, deținător al autorizației nr. 8 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM.

A relatat că în urma inventarierii efectuate la SRL „MediaDelis” de către ÎI „Buga Alexandru” a fost depistat faptul semnării între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” a contractului nr. 14/09 din 14 septembrie 2011, în temeiul căruia SRL „MediaDelis” a transferat pe conturile SRL „Stealz” suma de 1 561 600 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată.

A specificat că potrivit actelor contabile a SRL „MediaDelis” a fost depistat faptul că marfa menționată în contract și anume produsele alimentare, nu a fost livrată de către SRL „Stealz” către beneficiar.

A reiterat că prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău a fost cert determinat faptul că contractele încheiate între SRL „MediaDelis” și alți agenți economici au fost semnate de către o persoană necunoscută, fără împuterniciri, prin urmare, și contractul menționat este unul ilegal.

Astfel, conform materialelor dosarului penal nr. 1-502/2014 s-a stabilit cu certitudine că SRL „MediaDelis” a fost condamnată la lichidare, fiind utilizată de către persoane terțe fără intenția de a desfășura activitatea de antreprenoriat, având doar scop de evaziune fiscală bazată pe operațiuni fictive care de fapt nu au existat în realitate, desfășurând astfel pseudoactivitatea de întreprinzător care contravine expres normelor imperative ale legii și ordinii publice stabilite.

Prin urmare, a evidențiat că raporturile contractuale între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” nu au avut la bază careva operațiuni reale, acestea fiind efectuate fictiv doar în scop de evaziune fiscală, fapt confirmat prin sentința judecătorească.

Respectiv, toate actele juridice (facturi fiscale, contracte etc.) care au fost încheiate între companiile vizate sunt lovite de nulitate absolută în temeiul legislației civile.

A relatat că la 12 februarie 2015, SRL „MediaDelis” a expediat la adresa pârâtului somația nr. 02/02-6 din 12 februarie 2015, recepționată de către destinatar la 17 februarie 2015, cu solicitarea de a efectua transferul datoriei restante pe contul de acumulare gestionat de către lichidator, însă pârâtul nu a executat cerințele la care a fost somat și nu a prezentat nicio propunere rezonabilă de tranșare pașnică a conflictului apărut.

În ceea ce privește solicitarea de anulare a facturilor fiscale, a menționat că și facturile fiscale nu au fost semnate de către o persoană împuternicită.

Astfel, având în vedere prevederile art. 93 alin. (16) Cod fiscal, pct. 23 din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special factură fiscală, art. 11 din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată, a remarcat că persoana care a semnat facturile fiscale nu deține calitatea de persoană cu funcție de răspundere a SRL „MediaDelis” și nu era împuternicită să-și asume asemenea atribuții.

Respectiv, contrar prevederile pct. 23 din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special, de către o persoană neîmputernicită a fost aplicată semnătura precum și ștampila societății.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 90-100, 217, 219, 220, 221, 513, 575, 585, 602, 619 Cod civil, art. 85, 174 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității contractului nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz”, a facturilor fiscale nr. FB00915859, FB0915888, FB0915896, FB0915962, FB0915963, FB0915965, FB0915968, încasarea de la SRL „Stealz” în folosul SRL „MediaDelis” a mijloacelor bănești în sumă totală de 1561600 de lei.

Prin hotărârea din 18 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga și menținută hotărârea primei instanțe.

La 6 august 2018, lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le neîntemeiate.

A indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea și au aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului, reținând că de fapt contractul nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 a fost executat de SRL „MediaDelis”, astfel drept consecință nu poate fi declarat nul.

Având în vedere prevederile art. 220 și 221 Cod civil, a precizat că, deși la materialele dosarului există contractul și facturile fiscale dintre părți care oglindesc că SRL „Stealz” a vândut, iar SRL „MediaDelis” a cumpărat produse din carne în valoare de 1 561 600 lei, acestea nu pot justifica realitatea unei asemenea tranzacții, or, facturile fiscale nu denotă și existența de fapt a livrării către SRL „MediaDelis” a mărfii menționate, iar anumite probe pertinente în acest sens, cum ar fi și un act de predare-primire a mărfii, la caz, nu au fost prezentate.

A evidențiat că atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au interpretat prevederile legale cu referire la fictivitatea actelor juridice și modul de declarare a nulității acestora.

A accentuat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare, fapt ce constituie o încălcare a prevederilor art. 6 din CEDO.

A invocat și aprecierea arbitrară a probelor atât de prima instanță, cât și de instanța de apel, care au reținut că facturile fiscale confirmă recepționarea mărfii, acestea sunt semnate și ștampilate de către ambele părți și persoana care s-a prezentat la sediul intimatului a prezentat certificatul de înregistrare, astfel ultimul fiind obligat la eliberarea mărfii.

Or, din facturile menționate se reflectă că marfa din partea SRL „MediaDelis” a fost primită de către Diana Cîrlan, existând și o semnătură din numele ultimei, pe când după cum a fost constatat prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2014, Diana Cîrlan a participat doar la înregistrarea firmei, însă pe perioada existenței societății ea nu semnat nicio factură

fiscală, niciun contract, necunoscând nimic despre activitatea acesteia, dar și a fost plecată în străinătate pe toată această perioadă, iar careva împuterniciri altor persoane nu a delegat.

A remarcat că este neîntemeiată și arbitrară aprecierea instanței a actului privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Stealz” ca fiind legal, deoarece acesta nu are nicio tangență cu cauza respectivă, iar conform acestuia, reviziei au fost supuse relațiile economice dintre SRL „MMD”, SRL „Stealz”, SRL „Ghestiana Corn”, SA „Glodeni Zahăr”, ÎCS „Moldhydrocomplet” SRL, pe când SRL „MediaDelis” nu a fost vizată în raportul menționat și relațiile dintre cele două întreprinderi nu au fost inspectate.

Totodată, a indicat și asupra faptului că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu s-au pronunțat asupra argumentelor invocate de către SRL „MediaDelis”, nu au dat apreciere probelor prezentate de către aceasta, iar soluțiile instanțelor sunt de fapt o tratare unilaterală a probelor intimatului.

La 1 octombrie 2018, SRL „Stealz” a depus referință la recursul declarat de SRL „MediaDelis”, solicitând recunoașterea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 7 iunie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 225), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 6 august 2018 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei la data de 14 septembrie 2011, între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” a fost încheiat contractul de livrare nr. 14/09, potrivit căruia SRL „Stealz” în calitate de furnizor s-a obligat să livreze, iar SRL „MediaDelis” în calitate de cumpărător s-a obligat să primească și să achite produsele livrate: carne și produse de carne în asortiment, în cantitatea și calitatea conform facturilor de expediție și altor documente de însoțire a mărfurilor (f. d. 13, 19-50).

Se mai constată că prin sentința din 30 iunie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, SRL „MediaDelis” a fost declarată culpabilă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4500 unități convenționale sau 90000 de lei, cu lichidarea persoanei juridice.

A fost încasată de la SRL „MediaDelis” în beneficiul statului paguba cauzată în mărime de 367140,08 de lei (f. d. 52-56).

Ca urmare, prin hotărârea din 4 septembrie 2014 a Judecătorei Comerciale de Circumscripție, a fost dispusă lichidarea SRL „MediaDelis” în temeiul sentinței din 30 iunie 2014 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău și desemnat în funcția de lichidator al SRL „MediaDelis”, ÎI „Buga Alexandru” (f. d. 8).

Prin încheierea din 16 aprilie 2015 a Judecătorei Comerciale de Circumscripție, a fost substituit lichidatorul SRL „MediaDelis” ÎI „Buga Alexandru” cu persoana fizică Alexandru Buga, deținătorul autorizației nr. 8 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM (f. d. 11).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Stealz”, lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga a solicitat declararea nulității contractului nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz”, a facturilor fiscale nr. FB00915859, FB0915888, FB0915896, FB0915962, FB0915963, FB0915965, FB0915968, încasarea de la SRL „Stealz” în folosul SRL „MediaDelis” a mijloacelor bănești în sumă totală de 1561600 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, corect a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o, soluție menținută și de către instanța de apel.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, prin încheierea contractului de livrare nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” s-au instituit raporturi obligaționale de vânzare-cumpărare, prin care SRL „Stealz” s-a obligat să livreze, iar SRL „MediaDelis” în calitate de cumpărător s-a obligat să primească și să achite produsele livrate: carne și produse de carne în asortiment, în cantitatea și calitatea conform facturilor de expediție și altor documente de însoțire a mărfurilor (f. d. 13).

Conform art. 753 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Având la bază dispoziția legală citată, care instituie noțiunea de contract de vânzare-cumpărare, instanța de recurs remarcă că legiuitorul a prevăzut că actele juridice de înstrăinare sunt valabile, dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării și cu bună-credință.

Instanța de recurs mai notează că potrivit prevederilor art. 220 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel. Actul juridic sau clauza care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

În sensul normei enunțate este de înțeles că sancțiunea nerespectării prevederilor legii este nulitatea absolută. Norma acestui alineat prevede că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli (norme onerative), sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni (norme prohibitive). De

asemenea întrucât norma dată are ca finalitate ocrotirea valorilor fundamentale ale societății și a fost instituită în interes general, sancțiunea pentru încheierea actelor juridice care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri la fel este nulitatea absolută.

Conform art. 221 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Conținutul acestei norme instituie că actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, care are ca scop amăgirea terților. Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 195 – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Respectiv, motivele actelor juridice fictive și simulate pot fi diferite, cum ar fi ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscolei sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice etc.

În speță, se constată indubitabil că potrivit facturilor fiscale nr. FB0915859 din 16 septembrie 2011, nr. FB0915888 din 21 septembrie 2011, nr. FB0915896 din 27 septembrie 2011, nr. FB0915962 din 4 octombrie 2011, nr. FB0915963 din 4 octombrie 2011, nr. FB0915965 din 6 octombrie 2011, nr. FB0915968 din 11 octombrie 2011, SRL „Stealz” a predat, iar SRL „MediaDelis” a recepționat carne și produse de carne în asortiment la prețul de 1 561 600 de lei, inclusiv TVA, fapt ce se confirmă prin semnăturile persoanelor care au predat-recepționat bunurile și ștampilele ambelor întreprinderi SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” (f. d. 14-20).

Iar SRL „MediaDelis” a transferat la contul SRL „Stealz”, prin intermediul BC „Mobiasbanca-Group Societe Generale” SA, plata pentru produsele alimentare, în sumă totală de 1 561 600 de lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 1 din 15 septembrie 2011, nr. 2 din 15 septembrie 2011, nr. 5 din 19 septembrie 2011, nr. 10 din 22 septembrie 2011, nr. 12 din 26 septembrie 2011, nr. 20 din 4 octombrie 2011, nr. 21 din 4 octombrie 2011, nr. 22 din 4 octombrie 2011, nr. 24 din 5 octombrie 2011, nr. 27 din 6 octombrie 2011, nr. 30 din 10 octombrie 2011 și nr. 33 din 11 octombrie 2011 (f. d. 24-35).

Aceste circumstanțe de fapt, statuate în cauză, atestă că părțile contractuale și-au realizat pe deplin drepturile și obligațiile ce rezultă din actul juridic încheiat, fapt ce respinge afirmațiile recurentului, lichidatorul SRL „MediaDelis” Alexandru Buga din recurs, precum că facturile fiscale existente la dosar, nu denotă și livrarea în realitate de către SRL „MediaDelis” a mărfii menționate.

Or, în sensul art. 221 Cod civil, este necesar de a fi făcută dovada faptului că actul juridic a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, pe când, la caz, nu au fost prezentate probe pertinente în acest sens.

În acest context, instanța de recurs reține că prin sentința din 30 iunie 2014 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, SRL „MediaDelis” a fost recunoscută

vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, evaziunea fiscală a întreprinderilor, prin includerea în documentele contabile fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile, ori prin tănuirea altor obiecte impozabile, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari (f. d. 52-56), prin sentința nominalizată fiind constatat că, fiind persoană juridică SRL „MediaDelis”, care desfășoară activitate de întreprinzător, nu a reflectat în evidența contabilă și nu a inclus în registrul lucrărilor, facturile fiscale și datele despre livrarea către agenții economici a mărfurilor și serviciilor.

Drept urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au concluzionat că nu poate fi imputată SRL „Stealz” vina pentru neexecutarea de către SRL „MediaDelis” a obligațiilor fiscale în raport cu organele abilitate.

Ca consecință, contractul de livrare nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 încheiat între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz”, precum și facturile fiscale contestate la caz nu pot fi declarate nule în sensul art. 220 Cod civil, doar pe motivul existenței unei sentințe de condamnare a SRL „MediaDelis” de comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, acțiuni în care SRL „Stealz” nu are nicio implicare.

În raport de cele mai sus reținute, corect a fost respinsă de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și critica lichidatorului SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga în sensul că SRL „MediaDelis” nu a desfășurat activitate de întreprinzător, iar administratorul acesteia Diana Cîrlan pe întreaga perioadă de activitate a societății nu a semnat nicio factură fiscală sau vreun alt act și că despre activitatea firmei nu a cunoscut nimic.

Și asta deoarece, din declarațiile administratorului SRL „MediaDelis”, Diana Cîrlan, înserate în sentința din 30 iunie 2014 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, rezultă că dânsa a transmis ștampila și documentele întreprinderii lui Dumitru Prohnițchi, care a preluat activitatea întreprinderii și când s-a întors din străinătate a aflat că au fost efectuate operațiuni financiar-economice fără a fi achitate taxele de stat, astfel fiind de acord cu lichidarea întreprinderii SRL „MediaDelis” (f. d. 53).

Mai mult că, după cum corect au reținut și instanțele de judecată ierarhic inferioare, la data de 30 martie 2012 de către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al Republicii Moldova a fost întocmit actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Stealz” pentru perioada 01 ianuarie 2007-30 martie 2012, fiind stabilit că operațiunile economice sunt reflectate corespunzător evidenței contabile, precum și înregistrate în registrul livrărilor și procurărilor de bunuri materiale și servicii, facturile fiscale fiind primite în modul stabilit de la organul corespunzător.

Și tot prin acest act se constată că în rezultatul reviziei nu au fost stabilite livrări de produse importante cu aplicarea adaosului comercial peste limita admisă de legislație.

Deși, recurentul indică la faptul că actul dat nu are relevanță cazului, acesta fiind emis ca urmare a relațiilor economice dintre SRL „Stealz” și SRL „MMD”, SRL „Ghestiana Corn”, SA „Glodeni Zahăr”, ÎCS „Moldhydrocomplet” SRL, se constată că, prin actul suscitât, au fost parțial supuse verificării și relațiile

economice cu SRL „MediaDelis”, în acest sens, fiind menționată factura fiscală nr. FB0915859 din 16 septembrie 2011, conform căreia SRL „Stealz” a livrat SRL „MediaDelis” produse de carne.

La acest capitol important este de menționat că, din sentința din 30 iunie 2014 de condamnare a SRL „MediaDelis” rezultă că, de la SRL „Stealz” au fost ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 14 mai 2012 documentele SRL „MediaDelis” pe 7 file, fiind stabilit că SRL „MediaDelis” a comis evaziune fiscală, fără a fi pusă la dubii valabilitatea și legalitatea acestor facturi fiscale, precum și existența tranzacțiilor cu SRL „Stealz”.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă ca întemeiată și respingerea de către instanțele de judecată ierarhic inferioare a argumentului lichidatorului SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga precum că livrarea mărfii de către SRL „Stealz” de fapt nu a avut loc în situația în care SRL „MediaDelis”, la acel moment nu dispunea de unități de transport înregistrate în nmodul stabilit, nu deținea în proprietate bunuri imobile și nu avea nici angajați.

Or, aceste circumstanțe nu constituie probe certe și nu demonstrează categoric fictivitatea contractului de vânzare-cumpărare și a facturilor fiscale, semnate de ambele părți și care confirmă livrarea mărfii pe adresa mun. Chișinău sat. Dumbrava str. Zavoiului 13.

Mai cu seamă că, după cum a fost deja menționat mai sus, prin sentința din 30 iunie 2014, nu a fost contestată, dimpotrivă constatată desfășurarea de către SRL „MediaDelis” a activității de întreprinzător, societatea dată fiind recunoscută vinovată pentru faptul diminuării TVA aferentă bugetului, adică evaziune fiscală.

Astfel fiind, invocările aduse de către lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga în susținerea pretențiilor cu privire la declararea nulității contractului nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” și a facturilor fiscale contestate, nu și-au găsit confirmare în speță.

Față de cele relevate, și alte argumente aduse de către recurentul lichidatorul SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga în dezacord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt lipsite de suport, acestea fiind similare celor invocate în cererea de apel, care au fost apreciate în mod corespunzător de către instanța de apel.

Sub aspectul celor relatate se atestă corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerințelor lichidatorului SRL „MediaDelis”, Alexandru Buga cu privire la declararea nulității contractului nr. 14/09 din 14 septembrie 2011 semnat între SRL „MediaDelis” și SRL „Stealz” și a facturilor fiscale, precum și respingerea cerinței cu privire la încasarea de la SRL „Stealz” în beneficiul SRL „MediaDelis” a mijloacelor bănești în sumă de 1561600 de lei, care este subsecventă cerințelor de bază.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sânt întemeiate, iar temeiurile invocate de către recurent sânt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga.

Se menține decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 18 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „MediaDelis”, Alexandru Buga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Stealz” cu privire la declararea nulității contractului, a facturilor fiscale și încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu